Salzburg (?), 2. Drittel 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8257
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

inseparabile Quia in hoc sunt adu-
bia exilis nature sicut prepositiones
que abaduncto trahunt extitudiem
intellectus Et ita intellectu p immut
non est adubialis si affinis adubialis
preter immutant sic prepositiones quia
quz augent vt infinito i valde finito
quz priuant vt in honoro Sile
excludo i operio et excludo i itez clau-
do integrum naz hnt sic prepositiones
quia magis in naz prepositionis cedunt
Verum cum adubia sunt adeo debilis
nature vt prepositiones quia illa egret
vno extremo si prepositiones duob9 extre-
mis Quod aut obiicit de institione
non obstat Quia prepositio duas faci-
es habz vt vbum institum respicit
eum sequente casu institue Et ideo
sunt dependentia suaz Id aut qd
antecedit siue sit vm siue dicm casua-
lis respicit institue vt su in domo
Et expte antecedat ad omes casu
Expte aut post finem sui timiat
in acto ul ablto Quia apud latinos
perpue sunt institum si apud grecos
a tribus casibus eaz institio et depe-
dencia timiat sz gtio dtio actio di-
cimus itaq quod quia ad institione
qm hnt expte ante prepositiones st
nate proni quia minstaio magis e
apta componi in v sotti compositio
Sz quia ad institionem qm hnt ap-
te post Venit p appositionem sequte
casus i p rimmen vel io dm est
p appositionem i separatim quia no est
de racion vt componan cu actio
ul ablto p se cu incidat ibi magna
institionis duplicitas Sz p appositionem
dz prepositio venire quia ad precedenta
quibus confert pom quod designat
vt sum in domo Qui ondi qd ego
sum localis respicit domu mee qtine-
tis Vn vm construit prepositionem ad
iuncto suo casuali in institue sicut et
prepositio Expdos ptz Qd prepositio
rarissime componit cu nto cu st i
institua ex vna pte et sic comment
cu ntio cu sit qui sile minstituis
est Eadem racion dz cu ubo proni
quia intellectu magis Vnde p appo-
sitionem secum venire pt ppt intellectu
nti Cum priapo aut magis vtiz
no sicuti cu noie p proneny ad
modu sui ubi vt plegens Et p
appositionem vt vado ad secretum
et loquor de legente Quero
hic qre adubiu magis veniat ad
compositionem pnomis vt ecce et ellu
qm prepositio Vnulla em prepositio magis
p nomi p proneny quia mecu tecu
secu nobiscu vobiscu non sunt
adubia composita Sz habent hac
prepositionem cum p appositionem i p regi-
mem interuenente anathrophe
i prepostercion pnomis Ad hoc
dico quod cu pnomine magis prepositio
p solam appositionem Qui cu proprio
noie vt ad illu et de illo sic ad pla-
toneny Et de platone qz no mutet
p immutet in proprio noie ul pno-
mine ipsum em no non significat
dependentia in eo quod proprium
Sile n pnomen Ideo neutru
eoz pot vnire cu prepositionem p ppt
suam infirmitatem se applicat tm an
ul dependete expte institionis sic
hoc signum ois ppt suu officium
non bene magis proprio nomi ul p-
nomi vt ois plato ul ois iste ad-
ubiu aut potuit ad pronoie con-
poni causa demonstrationis cuiusda
que similis est similitati pronomi
vt ecce et ellu i ecce cu ecce illu
Et quz trahit p no ab adubio ita
quod cedit in pteny ipsi vt preter
mea Vcam pot et nt prepositiones
adubia que adiuncta huic actio cade